

EUGENIA POGORZELSKA ur. 1924; Lublin

Tytuł fragmentu relacji	Pracowałam w szpitalu wojskowym
Zakres terytorialny i czasowy	Lublin; po 1944 roku
Słowa kluczowe	Wyzwolenie

Pracowałam w szpitalu wojskowym

Po wyzwoleniu Lublina w 1944 r. w lipcu, nadal pracowałam w szpitalu wojskowym zwanym ewakuacyjnym. Zgłosiłam się na ochotnika z wieloma innymi dziewczynami do pracy, by pomóc chorym i rannym naszym polskim żołnierzom. Miałam 20 lat, byłam pełna emocji i zapału, że mogę służyć Ojczyźnie. Front posuwał się na zachód, a tym samym nasz szpital frontowy. Już w sierpniu 1944 r. zmobilizowano nas, zostałam żołnierzem i sanitariuszką. Przechodziliśmy szkolenia wojskowe i pielęgniarskie, nabywałam fachowej wiedzy. Praca tego rodzaju szpitalu była bardzo ciężka. Ranni żołnierze wyczerpani na froncie, brak leków, opatrunków i prawidłowego żywienia. Mimo tych trudności byliśmy bardzo szczęśliwi, że nasz kraj nie jest pod okupacją.

Data i miejsce nagrania	1999-03-25, Lublin
Rozmawiał/a	Grzegorz Dec
Transkrypcja	Marta Kubiszyn
Prawa	Copyright © Ośrodek "Brama Grodzka - Teatr NN"